

**Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a mi Urunk, Jézus Krisztustól. Ámen.**

**ÉNEK: 356. Felvirradt áldott szép napunk**

1. Felvirradt áldott szép napunk, Ma teljes szívvel vigadunk,  
Ma győz a Krisztus, és ha int, Rab lesz sok ellensége mind. Halléluja!
2. Az ősi kígyót, bűnt, halált, Kínt, poklot, szenvedés jaját  
Legyőzte Jézus, Mesterünk, Ki most feltámadott nekünk. Halléluja!
3. Az élet győz, a mord halál A prédát visszaadta már,  
Nagy úrságának vége lett, Krisztus hozott új életet. Halléluja!
4. A nap s a föld s minden, mi él, Ma bűt örömmel felcserél,  
Mert a világnak zsarnoka Nem kelhet többé fel soha. Halléluja!
5. Mi is éljünk vigadva hát, Daloljunk szép halléluját,  
Hadd zengje Krisztust énekünk, Ki sírból feltámadt nekünk! Halléluja!

**ELŐIMA:**

**Gondviselő Atyánk!** Hálásak vagyunk e reggelen, hogy kegyelmed minden nap megújul. Köszönjük, hogy a monotonitás és pörgés közötti intervallumban, a vizsgaidőszak hajrája előtti napokban gondviselő kezembe tehetjük gondolatainkat, terveinket. Hiszen tudjuk, hogy: *Az emberi értelem tervezget, de az Úr adja meg, hogy mit mondjon a nyelv.* (Péld 16,1)

**Megváltó Krisztusunk!** Add, hogy a számadás időszakára készülve tudatosítsuk, hogy életünknek továbbra te vagy Ura, te vagy az Élet Királya, hiszen legyőzted a halált. Most bevalljuk és letesszük előtted botladozásainkat, gyarlóságainkat, bűneinket! Kérünk, tisztíts meg érzelmeinket, gondolatainkat, életvitelünket, hogy sok gyümölcsöt teremjünk dicsőségedre. Add, Urunk, hogy megmaradjunk az isteni szeretetben, áldás legyünk családtagjaink, tanáraink, hallgatótársaink és barátaink számára is – ha csupán virtuálisan is tudunk egymásra figyelni, egymással találkozni.

**Megújító Szentlélek!** A külső nyitások segítenek régi életritmusunkba bekapcsolódni, az elmúlt 1,5 év viszont elszelelt és elszigetelt: minden megváltozott. Szentlélek Isten, kérünk, vezess minket az elkövetkezendő időszakban, hogy felelősségteljesen tudjunk nyitni, úgy kívül, mint belül - lélekben. Kérünk, üdíts fel bennünket lelkünk, elménk megújulása, (fele)barátaink és a rég hiányolt impulzusok által.

**Krisztus érdeméért kérünk, nyisd meg szívünket igéd befogadására! Ámen.**

**Textus: ApCsel 11,16–17** „*Ekkor eszembe jutott az Úr szava, aki így szólt: János vízzel keresztelt, de ti Szentlélekkel fogtok megkereszteltetni. Ha tehát ugyanazt az ajándékot adta nekik is az Isten, mint nekünk, akik hittünk az Úr Jézus Krisztusban, akkor ki vagyok én, hogy akadályozzam Istent?*”

Szeretteim!

A mai napra rendelt igéből egyértelműen látszik, hogy a jeruzsálemi testvérek vitát kezdeményeztek Péterrel, mert úgy látták, hogy kétszeresen is megszegte a törvényt. Emberi természetünk azt diktálná, hogy azonnal saját magunk védelmére keljünk és akár nem túl kulturált hangnemet alkalmazva, de helyére tegyük az eltévedt dolgokat. Péter azonban nem védi magát se szépen, se csúnyán, egyszerűen csak vázolja a tényeket. Elmeséli mi történt vele, milyen látomásai voltak. Miért fontos ez? Azért, mert ebből az elbeszélésből válik világossá mindenki számára, hogy Péter nem csak a hasára ütve indult el ezen az úton, hanem maga Isten volt az, aki elindította. Milyen sokszor vádaskodunk mi is másokkal szemben anélkül, hogy tudnák mi is volt az igazi ok, amiért azt a lépést megtette.

Itt az ok Isten maga és az, hogy az ő akarata szerint minden emberhez el kell juttatni az evangéliumot, hiszen nem azért kapták Pünkösdkor a tanítványok a Szentlelket, hogy megtartsák maguknak, hanem azért, hogy mások is részesüljenek abból a jóból, melyet csak Istennél kaphat meg az ember. Erre az útra indult el Péter, Isten akaratából. Talán először ő maga sem értette, hogyan gondolhatja ezt Isten, talán ellenkezett is, de végül rádöbbsent, hogy Isten akaratát nincs hatalma megakadályozni. Azzal, hogy Isten ugyanazt a csodálatos ajándékot adta a pogányoknak, mint a tanítványoknak, megszüntette a vallási és nemzeti különbségeket az emberek között. Hiszen az Ő szemében minden ember egyenlő. Egyenlően értékes és egyenlően fontos. Kornéliuszban ugyanúgy munkálkodott a Lélek, ahogyan munkálkodott Péterben és Isten volt az, aki megszüntette közöttük azt a válaszfalat, mely származásukból fakadt.

Szeretett Testvéreim!

Mi hány ilyen válaszfalat húztunk már magunk és bizonyos embertársaink közé, mert úgy láttuk, hogy ő kevesebb, mint mi, ő nem érdemli meg azt, amit mi, ő rossz dolgokat tesz? Talán volt olyan is, hogy kimondtuk: ő rossz ember, nem érdemli meg, hogy Isten törődjön vele. Az igazság azonban az, hogy Isten minden emberrel törődik és akarja, hogy mindenkihez eljusson az evangélium, hogy minden ember megtapasztalhassa a Lélek jelenlétét és csodáját. Ne tartogassuk magunknak azt az ajándékot, melyet Istentől kaptunk! Attól, hogy továbbadjuk másnak, még nem csonkítjuk meg magunkat, viszont valakit sokkal gazdagabbá tehetünk!

Forduljunk másokhoz szeretettel, leborítva azokat a válaszfalakat, melyek talán megakadályozzák, hogy másokban is meglássuk Isten csodás teremtményét és azt, hogy bizony neki is szüksége van Isten túlcserélő szeretetére és Szentlelkére! Így legyen! Ámen

**UTÓIMA:** Szerető Atyánk, köszönjük, hogy ma is szól, ma is olvasható Igéd. Köszönjük, hogy te a megbékélés, irgalom, jóindulat és szeretet Istene vagy. Köszönjük, hogy bátorítasz bennünket, hogy a megbékélés útján járjunk, és falakat bontogassunk egy olyan időszak után, amikor órák és kilométerek választottak el bennünket egymástól, de talán szeretetlenséggel, közönnyel, az irgalom és megbocsátás hiányával mi is elszigeteltük magunkat embertársainktól és tőled, teremtő-megváltó-megújító Istenünktől.

Üdvözítő Krisztusunk, hálásak vagyunk, hogy az ember és teremtő Atya közti falat, amelyet a bűn és a halál ácsolt, ledöntötte, ugyanakkor kinyitottad a megváltás kapuját: részt vehetünk majd a Bárány menyegzőjén, együtt lehetünk annak asztalközösségében. Add, Urunk, hogy emberi szempontok, nézetkülönbségek sose homályosítsák el annyira szemünket, hogy ne lássuk, te vagy/lehetsz a közös pont, benned egyek vagyunk, hiszen nem ismeresz személyválogatást, kegyelemed minden megtérőé. Segíts nekünk fókuszban tartani a mennyei értékeket, az evangélium hirdetését! Erősítsd meg az olykor lankadó, de hűséges és szolgálatkész szíveket, kezeket. Köszönjük megváltó kegyelmednek megnyilvánulásait a mindennapokban, melyek emlékeztetnek arra, Kié is vagyunk, és hogy kell élnünk: hálából a Lélek gyümölcsét teremve.

Küldd, Atyánk, megújító és vigasztaló Szentlelked, azokba az otthonokba, családokba, közösségekbe, ahol a bűn, járvány, betegség, szegénység gondokat, pusztulást, halált, vagy csupán lelki fáradtságot, fásultságot, elkeseredést okozott. Tudjuk, hogy Krisztus Urunk kezében az Élet és Halál kulcsa. Add, Urunk, hogy megtudja ezt a világ is, és ezzel a hitbeli bizonyossággal élje meg minden ember próbatételeit, a „7 szűk/szegény” esztendő. Légy velünk, hadd tapasztalhassuk csodáidat! Mindezekre Jézus érdeméért kérünk. Ámen.

**Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.**

**ÉNEK: 8. zsoltár: Ó, felséges Úr, mi kegyes Istenünk**

1. Ó, felséges Úr, mi kegyes Istenünk, Mely csudálatos a te neved nekünk!  
Nagy dicsőséged ez egész földre Kiterjed és felhat az egekre.
3. Nagy voltát ha megnézem dolgaidnak, Melyeket a te kezeid formáltak,  
Az eget, holdat, a fényes napot, És szép renddel a sok csillagokat:
4. Csudálván mondom: micsoda az ember, Ki tőled ennyi sok dicsőséget nyer?  
De micsoda az embernek fia, Kiről Felségednek van ily gondja?
7. Ó, felséges Úr, mi kegyelmes Urunk, Mely csudálatos a te neved nálunk!  
Felségednek mely nagy dicsősége, Mellyel teljes e föld kerekége.

**ÁLDÁS: Aki pedig mindent megtehet sokkal bőségesebben, mint ahogy mi kérjük vagy gondoljuk, a bennünk munkálkodó erő szerint: azé a dicsőség az egyházban Krisztus Jézus által nemzedékről nemzedékre. Ámen. (Ef 3,20-21)**